

aut aperte Christum reiicientis aut non curatis agnoscere, tota nititur in amore sui, caritatis expers, devotionum nescia. Imperet quidem homo, per Iesum Christum licet : sed eo, quo solo potest, pacto, ut primum omnium serviat Deo, eiusque ab lege norma religiose petat disciplinamque vivendi.

Legem vero Christi dicimus non solum præcepta morum naturalia, aut ea quæ accepere antiqui divinitus, quæ utique Iesus Christus omnia perfecit et ad summum adduxit declarando, interpretando, sanciendo : verum etiam doctrinam eius reliquam, et omnes nominatim eo res institutas. Quarum profecto rerum caput est Ecclesia : immo ullaene res numerantur Christo auctore institutæ, quas non illa cumulate complectatur et contineat ? Porro Ecclesie ministerio, praeclarissime ab se fundatæ, perennare munus assignatum sibi a Patre voluit : cumque ex una parte præsidia salutis humanæ in eam omnia contulisset, ex altera gravissime sanxit, ei ut homines perinde subessent ac sibimetipsi, eandemque studiose et in omni vita sequerentur ducem : *qui vos audit, me audit : et qui vos spernit, me spernit* (14). Quocirca omnino petenda ab Ecclesia lex Christi est : ideoque via homini Christus, via item Ecclesia : ille per se et natura sua ; hæc, mandato munere et communicatione potestatis. Ob eam rem quicumque ad salutem contendere seorsum ab Ecclesia velint, falluntur errore via, frustra que contendunt.

Quæ autem privatorum hominum, eadem fere est. causa imperiorum : hæc enim ipsa in exitus perni-

---

(14) Luc. x, 16.